

det ikke mere end $\frac{1}{4}$ pCt. mere end 4 pCt.; og, vel at mærke, det Tab, som man lider ved at sælge de Obligationer, man faaer, og som her i Salen, saavidt jeg erindrer, under 1ste Behandling er anslaaet til 10 pCt., vil i Virkeligheden ikke blive nær saa stort. Det vil kun være 3 à 4 pCt.; og naar man tager den lange Tid i Betragtning, hvori Laantageren kan beholde denne Capital, saa udgjør det aarlig vistnok kun temmelig Ubetydeligt. Paa den anden Side maa man heller ikke glemme de Fordele, som vedkommende Laantager har, naar han gaaer ind i Creditforeningen, thi han har den væsentlige Fordeel, fremfor naar han faaer Penge af Private, at han er vis paa, at disse Penge aldrig blive opsigte, naar han kun prompte erlægger Renten. Det er vistnok en meget væsentlig Fordeel; thi for det Første bliver Laantageren derved befriet for den Uleilighed at søge nye Laan, og for det Andet har han den reelle Fordeel derved, at han, naar han eengang har faaet disse Penge indstaaende i sin Eiendom, ikke er udsat for at faae dem opsigte, og er fri for betydelige Udgifter til stemplet Papir, Procuratorsalair osv., hvilke Udgifter den Vedkommende altid vil være udsat for, naar nye Laan skulle optages. Desuden maa jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at det ofte er Tilfældet, naar Folk hos Private søge Laan i deres Eiendomme, at de ikke kunne faae contante Penge, men maa tage fgl. Obligationer, ved hvis Salg de ogsaa tabe Noget, om endog noget mindre end ved Creditforenings-Obligationer. Imidlertid er det min Overbevisning, at Creditforeningens Obligationer efterhaanden ville opnaae at staae al pari med de fgl. Obligationer; thi de yde en fuldkommen god og betryggende Sikkerhed; og jeg troer, at, naar disse Papirer ikke allerede have naaet dertil, saa ligger det deri, at det er et nyt Papir, og alle nye Papirer staae naturligviis altid noget lavere end de, som Folk i Markhundreder, kan jeg gjerne sige, have været vant til. Forøvrigt er ogsaa Creditforeningerne netop det Medium, hvorigjennem de private Capitaler ville komme til at yde Eiendommene Hjælp; thi der er særdeles mange Mennesker, der ikke have Lyst til at sætte de-

res Capitaler i faste Eiendomme, men netop ville have dem i Statspapirer, deels fordi det er mageligere og bekvemmere for dem at hente deres Rente paa eet Sted end at have dem indstaaende paa forskjellige Steder i Eiendomme, og deels, fordi de meget lettere kunne forskaffe sig rede Penge, naar de have deres Capitaler staaende i Obligationer, end naar de have dem staaende i 1ste Prioritets-Panteobligationer, hvilke de ikke let kunne afhænde. Dertil kommer endnu, at der er mange Folk, som ele mindre Summer, nogle 100 eller nogle 1000 Rd., men som ikke kunne affæe dem paa længere Tid, og i saa Fald kan det naturligviis heller ikke convenere dem at sætte deres Penge i faste Eiendomme, og de foretrække derfor interimistisk at kjøbe Papirer for dem. Jeg troer altsaa, at det er meget klart, at det netop vil være igjennem Creditforeningerne, at de private Capitaler maae virke. Jeg troer, som sagt, at der kan være visse Ulemper forbundne med en almindelig Frigivelse af Rentefoden; men jeg troer tillige at have bevist, at de hverken ere store eller farlige. De ville i alt Fald kun være forbigaaende. Vel vil man maaskee sige: jo, det kan meget godt være Tilfældet, naar der er Tale om større Eiendomme, men ellers ikke; jeg troer imidlertid, at jeg netop her taler i de mindre Eiendomsbesidderes Interesse; thi, er det allerede vanskeligt for Eierne af de større Landeieendomme at faae Penge til 4 pCt., saa troer jeg, at det er meget vanskeliggere for de mindre Landeieendomsbesiddere, og det ligger netop i den Omstændighed, at Folk, som have Penge og ville anvende dem paa denne Maade, søge hellere at sætte dem paa eet Sted, i en større Eiendom, end at sætte dem maaskee paa 10 Steder, i mindre Eiendomme, fordi de have mindre Uleilighed af at have deres Penge paa eet Sted end paa ti. Navnlig derfor troer jeg, at Creditforeningerne yde de mindre Landeieendomsbesiddere en ganske overordentlig stor Hjælp. Jeg troer, at jeg kan tale af Erfaring ogsaa med Hensyn til de Folk, som have ganske smaa Eiendomme. Vel er jeg selv ikke Landmand; men til Mand, der ere i den Stilling som jeg, som have nogen Formue, og som maaskee af Charakter ere noget hjælpsumme, — til dem